

Mozaic

Adina Speranta

Mozaic fragil de oameni,
cioburi albe, cioburi negre,
s-au răsfânt lumini în ele,
vine ploaia să le spele.

Mozaic, gânduri aparte
îngropate-n pagini albe,
viermuiesc printre cuvinte,
mozaic ascuns în carte.

Mozaic, zâmbet, culoare,
zboară clipa şlefuită
de un rictus, o visare,
de iubirea trecătoare.

Mozaic uitat de lume
al tăcerilor pierdute,
cine te mai ştie, cine?
când n-ai chip, nu ai nici nume...

Adina V.

30.07.2018